

os med dets Oberstud af 354,000 Kroner, og vedtage vi saa ogsaa — jeg skal ikke komme ind paa en hel Række af Reformforslag, som dels ere komne, dels ville komme — men vedtage vi blot et Par Forslag, som ere komne, nemlig Hærløvsforslaget og Lovforslaget om Søværnet — og jeg maa antage, at det ogsaa er den høje Regerings Ønske, at saa disse Lovforslag vedtagne — saa have vi allerede Understud. Jeg skal i øvrigt slet ikke nævne en hel Række andre Lovforslag. Den højtærede Finansminister giver os imidlertid ingen Anvisning paa, hvor Pengene da skulde komme fra; jeg ved ikke, om den ærede Minister er til Sinds at gøre det. Se, naar Ministeriet skal føre en Sparfæmmedighedspolitik, tror jeg, det vil vise sig, at det bliver ganske ubehjælpsomt, ikke kan føre noget igennem. Skulle vi i Virkeligheden spare her i Landet, saa kan det kun ske ved, at Folketinget faar Ret til at tale med, og naar man saa skal til at spare paa de Budgetter, der ligge for os, saa tror jeg, man kommer til at støve nok saa dybt, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) talte om. De 2 Millioner, han talte om kunde spares paa Budgettet, ville jo i Virkeligheden ikke hjælpe stort, naar man skal til for Alvor at hjælpe de betrængte Næringsgrene her i Landet. Skal man bringe dem en virkelig Hjælp, som kan nytte noget, saa maa der spares endnu mere, og der maa kunne spares paa vort Budget, navnlig Militærvæsenet. De Udgifter, vi have til Militærvæsenet, ere jo ganske enorme i Forhold til vore Skatteindtægter. Nu opføres jo paa Finanslovsforslaget Indtægterne til over 56 Millioner Kroner; men ærede Medlemmer vide jo lige saa godt som jeg, at en Del af disse Indtægter ikke ere Skatteindtægter, at en hel Del af Finanslovsforslagets Paragraffer omfatte andet end netop Skatter. Vrede Medlemmer vide, at vi saa Indtægter af Domæner, navnlig Skove, at vi saa Indtægt fra Klasselotteriet, at vi saa Indtægter ved Forbrug af Formue o. s. v. Alle disse Indtægter, som staa paa en hel Del af Finanslovens Paragraffer, maa ganske vist først trækkes fra, før man kommer til den virkelige Skatteindtægt, og der have vi at trække fra paa Paragrafferne 2, 3, 7, 9, i alt Fald en hel Del Poster paa disse Paragraffer, og § 10. Trække vi disse Summer fra, som ere cirka $7\frac{1}{2}$ Million Kr., komme vi til de virkelige Skatteindtægter, der indflyde i Statskassen, som ere cirka $48\frac{1}{2}$ Million. De Indtægter, jeg trækker fra, og som vi saa ind ad andre Veje, gaa ogsaa ad andre Veje, nemlig til Forrentning og til

Afdrag paa Statsgælden, saa at de to Ting kunne omtrent gaa op og op. De virkelige Skatteindtægter ere, som sagt, $48\frac{1}{2}$ Million. Men deraf gaar en meget stor Part til de militære Udgifter; jeg taler ikke her om de ganske ekstraordinære Udgifter, som det høje Ministerium har tilladt sig i de senere Aar, thi dem kan man vanskeligt kontrollere her, men om de Udgifter, der her foreslaas paa Finanslovsforslaget. Disse Udgifter findes ikke alene paa §§ 22, 23 og 26, IV. og V., hvor man sædvanlig søger dem; men ogsaa paa andre Paragraffer som paa § 19, hvor Indkvarteringen findes, paa § 17, hvor Pensionerne staa opførte, og de andrage ret betydelige Beløb, paa § 26, VI., hvor Lønningstil lægene findes, og paa § 20, hvor Udgifterne til Udskrivningsvæsenet ere opførte. Alt sammen ville disse ordinære militære Udgifter andrage omtrent 21 Millioner Kr. Det er et meget betydeligt Beløb af vore ordinære Skatteindtægter, og derpaa maa der sikkerlig kunne spares. Naar der skal være Tale om, at Folketinget igen skal have Raadighed over Budgettet, maa der kunne spares ganske anderledes end med det Beløb, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) i Dag talte om. Der har været talt en Del om den Bevægelse, der har vist sig i denne Sommer; men der er en Bevægelse ude i vort Folk, som har været til Stede i mange Aar, og som viser sig kraftigere og kraftigere Aar for Aar, Sommer for Sommer, og det er en Bevægelse imod de urimelig store militære Udgifter og den Naade, hvorpaa Militæret saa at sige regerer her til Lands. Det er ikke saa forunderligt, at denne Bevægelse vinder i Styrke ude i Landet, thi det høje Ministerium har jo netop paa Militærraadet skudt den almindelige Valgret til Side, saa at den almindelige Valger ude i Landet har faaet en Følelse af, at Militærvæsenet er noget, som holdes højt over den almindelige Mands Dom, og Pengene dertil ere noget, som skal ud, selv om den almindelige Mand aldrig saa haardt trænger til dem selv. Militæret har mange Gange selv heller ikke været fri for at forøge den Bevægelse, den Antipati, som er imod det. Jeg tror ikke, at de mange omrejsende Officerer, der holdt Foredrag, særlig vakte nogen Sympati for sig ude i Landet. Men ogsaa i denne Sommer har der jo været Tilfælde, som ikke have hjulpet til at vække nogen Sympati ude i Landet for de Herrer militære. Jeg sigter derved til, hvad der skete her i Kjøbenhavn ved Ingeniørregimentet. Jeg skal ikke komme dybere ind paa at tale om den Ting; men jeg vil dog sige, at, hvad